

„Orbul n-ajută pe olog;
flămânzii nu-ndreaptă treaba
satului; când găștele păzesc
stratul, puțin îi rămâne
grădinarului.”

- Ioan Slavici

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul X
Numărul 529

18 - 24 august 2021

Identitatea națională nu se negociază! Punct! Aerul pestilențial al verii 2021

Cezar Adonis
Mihalache

În cele din urmă, Europa ne poate cere orice... Deciziile însă sunt strict ale noastre! Și, în termeni reali, ele sunt ale noastre, ne aparțin (legislația europeană vorbind despre recomandări, nu impuneri oțova), dar guvernării își croșetează propriile enclave și lagune de interese pe lângă nenumăratele lacune ale normelor adoptate. De aceea, pe cărțile noastre de identitate putem pune însemnele și simbolurile naționale! Atâta vreme cât nu intersectează, nu acoperă, nu suprimă elementele de identificare, de apartenență, și în curând probabil doar de amintire, ale Uniunii Europene, nu ni se poate interzice nimic. Iar faptul că se încearcă timorarea noastră identitară ține strict de nivelul nostru de vigilență și permisivitate...

Este motivul pentru care, deși pare că autoritățile, guvernării și politicienii puterii au făcut un pas înapoi, împachetându-ne frumos, patriotard chiar (dacă ne gândim la promisiunea autorităților de a trece pe spatele actului de identitate și... două versuri din imn), concesiunea inserării tricolorului și revenirea la mențiunea identității biologice (și nu cea a genului, a acelei aprecieri proprii a sinelui), de fapt, cu toții își freacă mâinile. Pentru că, în spatele zvâcnirii țării, a trezirii unei națiuni adormite, zace un alt putregai-sămânță. Și care doar așteaptă a fi sădit în brazdele previzibil a fi din nou lăsate nevegheate de românii fericiți că au obținut reimprimarea simbolurilor naționale pe actele lor.

De altfel, chiar formula în care a fost lansată noua carte de identitate ar fi trebuit să ne pună pe gânduri. Pentru că o nouă imagine și structură a singurului act de identitate al unui cetățean, buletinul/carta de identitate, trebuia făcută simultan, la nivel național. Și nu printr-un așa-zis „proiect pilot” aplicat la local. Într-un segment social, demografic și cultural bine studiat pentru a avea garanția

acceptării într-un număr cât mai mare și, apoi, a transformării acestei acceptabilități în justificare de aplicare la nivel național. Și da, a fost un „program pilot”... Dar nu pentru introducerea unei noi identități vizuale buletinului, ci pentru insinuarea, inserarea și corectarea felului de acceptare de către populație a încercărilor de eliminare a identităților naționale la nivelul unui stat membru UE. Al cedării, nu doar a suveranităților economice parțiale, ci al aceleia depline, dincolo de cea economică, vorbind inclusiv despre cedarea definitivă a liberului arbitru al unei națiuni.

Sigur, nu se putea testa nivelul de acceptare a unor asemenea renunțări din partea cetățenilor prin denumirea programului exact în esența acestuia: de experiment. Ar fi fost mult prea vizibil scopul. Mai mult, prin vehicularea de structurări identității actelor noastre ca „proiect pilot”, inițiatorii s-au pus la adăpost și față de eventualele răspunderi penale. Pentru că, practic, prin emiterea unui act fără însemne naționale putem vorbi de o falsificare organizată a documentelor, la nivel de grup guvernamental infracțional. Și nu trebuie să acceptăm concesiunea guvernărilor în forma pe care aceștia vor să ne-o „livreze”. Pentru că, aproape într-un mod similar segregării sanitare (și în curând, profesional-sociale), prin taberele vaccinațiilor și nevaccinațiilor (ca drepturi și beneficii versus restricții și obligații), vom avea două identități. Iar cea care va conta va fi tot cea având un cod „qr” (cipul, în cazul actului de identitate).

Și nu trebuie să acceptăm nici existența în paralel a două tipuri de acte de identitate, unul pentru românii din țară (format simplu) și unul pentru cei ce vor să călătorească (biometric „qr”). Pentru că, din acel moment, Statul Român va fi practic emitentul unui act de limitare a libertății de circulație, impus propriilor cetățeni, aceia care vor accepta doar cartea de identitate simplă, având tricolorul,

dar fără cip, și a unui act discreționar, de permis de liberă circulație, neavând tricolorul, dar oferind prin cipul integrat dreptul de a călători.

Din păcate, deși am avut o reacție destul de puternică a societății față de eliminarea (cu un caracter vădit penal) a tricolorului de pe actele emise în programul pilot (acele „buletine” pe care, dacă le implementau câțiva pași mai încolo, în secuiume, probabil le-ar fi trecut pe verso și legitimația maghiară), totuși fisurile a trei decenii de distanțare, depărtare, nepăsare sunt, nu doar vizibile, ci în continuă expansiune.

Și este vina noastră, pentru că am căzut și într-o marotă extrem de perversă. Este „moda” unui fel nou de manifestare a „naționalismului”, în care tot mai mulți tineri își exprimă iubirea de țară, dar repudiază și blamează, dincolo de propriile dezamăgiri, Statul Român. Or, este greșit... Statul Român nu este feuda guvernărilor și autorităților. Chiar dacă așa pare, este doar o asociere abuzivă de care aceștia profită. Statul Român este format din instituțiile sale, iar împreună cu însemnele și simbolurile naționale, diferențiază o națiune de un popor. Și da, putem privi noua concesiune a celor două tipuri de cărți de identitate, cea simplă, cu tricolor, ca fiind a unei națiuni, ce nu își trădează nici apartenența, nici însemnele și simbolurile, dar nici instituțiile, și cea cu drept de liberă mișcare, cu date biometrice, dar fără tricolor, ca fiind cea a unui simplu popor...

Adrian
Cacovean

Pute a dictatură și măsuri criminale, se pune la cale uzurparea libertății, a liberului arbitru, se consolidează cenzura, o educație catalogată corect corupere de minori nu educație, dezorientarea polarității normale a oamenilor spre confuzia identității sexuale, epurarea normalului, asanarea sănătosului, îmbolnăvirea genetică, apoi acesta este Holocaustul universal! Este de neînțeles cum lumea încă stă și nu reacționează la nebunia care conduce acum lumea!

Minciuna se va întoarce împotriva voastră și veți plăti toți, pentru ticăloșie, crimă, minciună, sfaturi criminale, incompetență, uzurparea rolului medicului, asociere la crimă, căldășie criminală, omor calificat, abuz în servicii, deturnare de fonduri, subminarea sănătății omenirii, crime împotriva omenirii și multe altele!

Ne conduc niște secături, criminali, psihopați așa de mari că niciodată nu am crezut că sminteala, corupția, minciuna, ticăloșia este așa de mare. Le-au dat gir 5 milioane de români. Ceea ce este semnificativ. Trăim în Sodoma, Gomora, Babilon, Auschwitz, Infern, Socola în același timp. Platformele de socializare au devenit centre de epurare și cenzură, guvernele sunt ocupate de infractori și uzurpatori ai statului de drept, parlamentele sunt populate de penali, învățământul de educatori de gen, sănătatea de înțepători cu forța, serviciile sunt peste tot, ocupă toate funcțiile prin acoperiți, care tac toți și coordonează măcelul, oricine protestează este luat în vizor și răpus dacă poate avea impact, nimeni nu mai poate mișca, respira, gândi fără să fie imediat sancționat, blamat, hulit, lișat mediatic, nu mai poate exista alternativă, opinie diferită că este imediat catalogat recalitrant, diversionist, răspânditor de fake news, înapoiat, cu gândire de ev mediu, nebun.

• Celor ce nu ați înțeles încă, vă spun răspicat: trăim o dictatură pe care dacă nu o simțiți încă, din cauza stresului indus la instalarea ei și a credulității voastre în sistem, o veți trăi sigur voi și copiii voștri. Vine vremea când sistemul nu mai are nevoie de voi că deja s-a instalat manipulându-vă și atunci veți simți deplin ce vă spun eu acum. Celor 5 milioane de păcăliți. Nu vă veți simți mai bine când numărul vostru a crescut datorită vouă, că ați vrut să aveți credibilitate și succes în

demersul vostru.

Nimeni nu se va simți bine când adevărul va fi scos la lumină și veți constata dintre rudele dumneavoastră, prietenii sau următorii dumneavoastră, că au murit atâția și s-au nenorocit atâția și prin contribuția voastră, îndemnurile voastre, presiunile voastre, de a crede în Covid, „pandemie”, măsuri, vaccinare experimentală și tratamente experimentale. Dacă nu credeți acum, veți vedea totuși imediat ce intrați în programul de desprindere a sufletului de trup, de care nu scapă nimeni, nici de întâlnirea cu Creatorul și adevărul! Atunci adevărul va fi așa de evident, că nimeni dintre ce ce citesc acum sau nu au citit cele scrise acum, nu va mai putea fi ignorant ca acum. Vorbesc în cunoștință de cauză și nu pretind să mă credeți. Eu știu!

Ca să nu se recunoască ineficiența înțepărilor s-au redus testările și s-a inventat varianta „Delta”.

Dacă se recunoaște polimorfismul, similar gripei, atunci lumea se înțeapă degeaba din capul locului. Dacă se recunoaște minciuna, atunci se reia procesul de la Nurenberg. Minciuna este veche, pe mai multe planuri și când va crăpa se vor schimba multe. Până atunci se trage de timp și de banul public, cât mai merge.

Deocamdată foarte mulți strigă cu nesimțire: urcați în „Titanic” că știința a demonstrat siguranța și eficiența, „Titanicul” salvează vieți și cine nu urcă în „Titanic” este conspiraționist, necredincios, retardat, retrograd, comunist, este cu Dragnea și va fi dat afară din serviciu, facultate, restaurant, teatru, avion, spital, taxat, amenințat, i se vor lua copiii, întemnițat pentru zădărniciere, scuipat și nici slujbă de înmormântare nu va avea de păcătos ce e. Pofțiți și urcați în „Titanic”, că e pe mici, shoturi, gratis din banul public, sigur, eficient, salvator de vieți, la liber, altfel vă ia dracu!

Pare că înțepăturile făcute într-o țară nu sunt valabile în cealaltă țară, nici bețele din nas și gât nu sunt valabile de la o țară la alta. Belciugul românesc nu este permis deloc și Cantacuzino își doarme liniștit somnul. Literale grecești sunt numeroase și se pot chiar combina. De la Alfa la Omega e cale lungă. Dacă stăm liniștiți și privim spectacolul, până se testează toate, murim de moartea noastră...

Război total

Marin
Neacșu

Privind la înfrâncenarea alegerilor în PNL, la resursele alocate, la discursurile pătimase, invectivele, amenințările și învinuirile care vin din partea candidaților și susținătorilor lor, fără să vrei îți pui întrebarea unde au fost oamenii aștia când a fost în campania parlamentară unde au pierdut lamentabil? Activitatea lor din Campania împotriva dușmanului comun (cel puțin așa declarau ei că ar fi PSD) a fost zero, dacă nu sub zero, de parcă ar fi făcut blat. În schimb lupta internă este aprigă, se uită trecutul, interesul comun, rădăcinile, principiile (cel puțin alea declarate), statutul, tot și se execută lovituri și trageri din toate pozițiile, cu toate mijloacele, foc încrucișat, până de foc, foc de baraj, tot arsenalul tactic este utilizat la maxim. De ce? Pentru o felie de cașcaval. Pentru a obține puterea pe timpul cât încă mai sunt la guvernare, pentru a ocupa funcții în minister, sinecuri, contracte, imunități de fapt nu de drept, sprijin și acoperire. Sper că nu crede cineva că Orban și Cițu își scot ochii pentru fericirea românului, pentru a crește nivelul de trai, sau a face economia „să bubue”. De fapt se poate spune că Cițu este singurul premier sub a cărui guvernare economia a bubuit cu adevărat, la propriu, la „Petromidia” și „Azomureș”. Asta da realizare.

Miră pe cineva această situație? Nu ar trebui să mire, doar asta facem noi românii de când ne știm, ne dăm la gioale, la cap, în curând o să ne dăm și la fund, între noi, în timp ce lupta cu adevărați dușmani, cei din afară, indiferent cum s-ar declara ei, prieteni strategici sau vecini, este simulată sau evirată, acestia sunt chiar ajutați să prospere că numai așa putem căpăta sprijin, ajutoare, împrumuturi și putere.

Miră pe cineva că am ajuns unde am ajuns? Nu ar trebui, pentru că noi suntem cei care îi lăsăm pe portarii ambasadelor licuricilor să ne dea lecții de moralitate și guvernare, noi am îngăduit unui ambasador să cheme la ordin comisiile juridice ale Parlamentului pentru a le spune cum se face justiția, noi îngăduim unor comisii europene din ce în ce mai corupte, care și-au tras un procuror dovedit corupt ca să investigheze corupția europeană, dar de fapt să o acopere cum a acoperit-o și folosit-o acasă, să ne spună ce să înființăm sau desființăm, împotriva realității și dorinței majorității populației. Noi, noi am admis și admitem toate aceste lucruri și ne lamentăm apoi, așteptând un Făt Frumos pe un cal alb să vină să ne salveze. Acum ceva ani buni, a explodat internetul cu prezicer-

ile unui guru indian care ar fi spus că în 2000 s-a născut salvatorul României, care va face din România o țară prosperă, iar românii vor fi toți bogați, frumoși, deștepți și fericiți.

Uraaaaaa, gata, e stabilit, vine unul, pocnește din degete și gata, curge lapte și miere, noi nu mai suntem leneși, lași, umili, trădători, ire-sponsabili, nu ne mai furăm căciula singuri, devenim în câteva secunde ceea ce nu am fost niciodată. Doamne, ce ne-a ghicit cel care a aruncat în media prezicerile alea, cum a știut el că românul va deveni cum spunea Brâncuși, „și mai sărac și și mai prost”, așteptând să vină Făt-Frumos, în loc să pună osul și capul la muncă. Nu stimați concetățeni, nu va veni nimeni nici să pocnească din degete, nici să muncească și nici să lupte pentru voi. Voi trebuie să faceți asta! Și nu e obligatoriu să vindem tot sau să dăm totul pe mâna „investitorilor străini”, fie ei și americani, cum spunea deunăzi mister Friedman, nu e obligatoriu să scoatem dosarul Roșia Montana de la U.N.E.S.C.O., nici să vindem gazele și petrolul din Marea Neagră altora, când avem încă în viață petroliștii și specialiștii care acum 40 de ani erau solicitați în toate câmpurile petroliere ale lumii să rezolve situații sau să dea soluții. Numai că pentru guvernanți e mai ușor să vândă tot în schimbul unor beneficii personale, decât să organizeze învățământul și să revitalizeze industria națională.

Am ajuns chiar să ne apere alții, cică fac poliție aeriană, că noi, cu o industrie aeronautică de tradiție, cu inventatori pe care toată lumea i-a recunoscut ca pionieri în domeniul aviatic, nu mai avem cu ce să ne supraveghem propriul teritoriu, apelăm la „prieteni” și la articole pe hârtie. Că veni vorba de apărare, aceeași politică illogică se aplică și în interiorul armatei. Aceeași distrugere din interior, aceeași nepăsare față de tradiții, spiritul de castă și mândria de militar. Nu mai interesează pe nimeni onoarea, patria și spiritul de corp. Am vândut și vindem tot, de la grade militare, doctorate, terenuri, regii și industrie militară, imagine, până la posturi și funcții de comandă.

Cariera militară nu mai este rentabilă, nu mai este atractivă, nu mai oferă un viitor, nici măcar cu un sfert de normă pentru invenția aia cu „rezerviști profesioniști” care a fost trecută de trei ori prin A.T.I. Și cum să fie meseria de militar căutată când toată lumea vede că la fiecare „curbă de sacrificiu”, la fiecare perioadă de criză economică, financiară, energetică, politică, sanitară, cei sacrificați sunt militarii, atât activi cât și rezerviști.

Legea pensiilor militare a fost făcută harceparcea, și-a băgat picioarele în ea cu sau fără bocanci, oricine

a vrut, s-au tăiat actualizări, indexări, condiții de muncă, cum a vrut sau cum a dispus oricine a vrut să facă „economii”, pentru că „militarii e mulți, proști și dezbinați și nu are nici o putere pentru că nu e uniți”. Unirea face puterea, dar militarii români nu știu asta, Se ceartă activii cu rezerviști, subofițeri cu ofițeri, coloneii cu generalii, asociațiile între ele, așa cum se ceartă acum oamenii lui Orban cu oamenii lui Cițu. Așa este. Râdeți acum când vedeți ce se întâmplă în PNL? Așa e că e de râs? Așa râd și civilii de noi, că suntem mulți și dezbinați, deci proști.

Dar pentru că toate astea nu erau de ajuns, M.Ap.N. a pregătit și pregătește niște legi și ordine care lovesc în militari, în noțiunea de militar profesionist și în cariera militară. După apariția legii 168, făcută cam pe genunchi, deși a avut o naștere lungă, pusă în practică cu un ordin de ministru care după câteva luni a fost modificat pentru că fusese făcut tot pe genunchi, deși au avut timp să îl gândească șase luni, nu șase zile, alte proiecte au scos capul la lumină. A fost pus în transparentă decizională proiectul noului statut al cadrelor militare. Eșec total, absolut toți cei care nu au lucrat la el sunt de acord că ar trebui retras, că a fost făcut nu pe genunchi ci „fără cap”, dar se merge mai departe pe... scheletul lui, deși e o porcărie și pe autorul lui, deși e vizibil că nu e în stare. Se aude că ar fi un fost coleg de clasă al ministrului ceea ce ar explica îndărătnicia dar nu ar justifica menținerea, pentru că primordială ar trebui să fie competența nu relația.

Se vorbește că ar avea loc o dezbatere publică, dar dacă vor fi adunați câțiva lideri de asociație servili sau care nu au avut nici măcar o poziție, fie ea și teoretică, declarativă, legată de proiect, ce rost ar mai avea? E nevoie de o discuție, de fapt de lucru serios, cu cei care au înaintat propuneri, nu avize de la șefi de asociații care doar lustruiesc clanțele ministerului și sunt recompensați cu fonduri ministeriale.

Recent, a fost semnat un ordin al ministrului apărării naționale, ordinul M130/30.06.2021, pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind recrutarea, selecția, formarea profesională și evoluția în cariera militară în Armata României, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.30/2012. Ce credeți că prevede ordinul? Păi alte facilități și avantaje pentru... civili, dar nu orice civili. Este știut că ordinul M30 din 2012, cel care introducea obținerea de grade și funcții militare pentru pupili și pupile direct din civile, fără școlarizare, fără pregătire militară, prin „filiera indirectă”, a făcut din armata o nouă vacă

de muls pentru introducerea în armată a prietenelor, iubitelor, soțiilor, țiitoarelor, copiilor, rudelor, foștilor colegi, prieteni, vecini ai unor potențați militari și politici. Așa a început prostituarea meseriei de militar.

Diversi specialiști și specialiste în lustruit bastoane și ouă au ajuns în armată, e adevărat, inițial pe funcții de „execuție”, apoi, după ceva cursuri – făcute și alea la f.f. -, au ajuns pe funcții de șefi de birouri, apoi secții iar de acum, gata, vor ajunge ce vor mușchii lor. Sub pretextul că suntem în criză, că nu putem ocupa anumite funcții cu ofițeri, că nu avem specialiști în anumite domenii, D.G.M.R.U. a inițiat, iar ministrul a semnat (că doar nu era să-și refuze colegul), un ordin de modificare, „îmbunătățire” a ordinului semnat de Oprea. Conform noului ordin se fac derogări și se creează posibilități pentru unele „arme” neacoperite de învățământul militar, după cum urmează:

– civilii cu licență de finanțe-contabilitate la o obscură facultate se fac militari de carieră și pot ocupa „funcții de conducere și în următoarele domenii funcționale de sprijin: pensii militare și drepturi sociale, achiziții și prevenirea și investigarea corupției și a fraudelor”;

– alți amărâți care trebuie să devină din civili, colonei de armată:

– ofițerii confirmați în specialitatea militară justiție militară, în următoarele domenii funcționale de sprijin: administrație, secretariat, pensii militare și drepturi sociale, management resurse umane, achiziții și prevenirea și investigarea corupției și a fraudelor;

– ofițerii confirmați în specialitățile militare jurnalism și relații publice, în domeniul funcțional de sprijin relații civili-militari;

– ofițerii confirmați în specialitățile militare psihologie și sociologie, în domeniul funcțional de sprijin management resurse umane”.

Deci, D.G.M.R.U. care este condusă la ora aceasta de un ofițer fără studii militare superioare (adică fără „Academia Militară”) va putea fi condusă în viitor de un civil fără studii militare și fără nici o legătură cu armata, dar cu o legătură foarte strânsă cu un politician sau militar de grad înalt.

Dacă înainte puteai fi activat pe un grad corespunzător vârstei, de acum civilii (a se citi protejații) pot fi înaintați direct pe funcții și cu grade de colonel. Jurnaliștii civili (mai ales dacă au scris despre Marele Război de eliberare din Nassiriah), pot ajunge colonei, șefi de secții, direcții, departamente, ca să pape și ei o pensie militară, că nu avem destui militari care să știe să pupe în fund în articole bine articulate. Neveste și pupile cu o facultate de sociologie la S.N.S.P.A. (fosta „Ștefan Gheorghiu”) sau la

Universități și facultăți de cartier pot ajunge să conducă activitatea de cadre la diverse eșaloane, chiar dacă nu au habar nici de legislația corespunzătoare, nici de armată sau cariera militară.

Toate aceste vânzări de posturi și funcții se fac în numele necesității. Păi domnule șef de cadre, domnule ministru, de ce nu avem cadre pregătite pentru aceste funcții prevăzute în organigrame? Cine se ocupă de pregătirea cadrelor și organizarea școlarizării funcțiilor necesare în armată? Nu cumva tocmai D.G.M.R.U. este cea care, conform art 10 din M30 al lui Oprea trebuia să se ocupe de stabilirea necesarului de funcții și cadre în armată? Nu cumva șeful D.G.M.R.U. este cea care trebuia să analizeze să stabilească și să asigure prin instruire și încadrare aceste funcțiile necesare armatei? De ce nu a făcut-o? De ce nu a fost reorientat învățământul militar și organizate cursuri de instruire pentru funcțiile cheie sau lipsă? Când s-a trezit D.G.M.R.U. că nu are asigurate anumite funcții? După marea „evadare” organizată prin OUG 59? Imposibil, pentru că la nici o lună, domnul ministru Țuțuianu anunța că are totul sub control, că are cadrele pregătite și instruite pentru funcțiile lăsate vacante de „O.U.G.-eurile” Olguței.

Nu cumva noile proiecte de legi, a pensiilor, salarizării și statutul (pe care mulți din interior deja le cunosc), a creat o nouă hemoragie? Păi cine e de vină? Nu cumva tocmai cei care au inițiat legile? Nu cumva noile prevederi, ca și noul statut, ca și recentul M 130 oferă facilități doar civililor și își bat joc de militarii de carieră? Nu cumva noile legi privind pensiile militare și salarizarea oferă avantaje doar celor intrați în armată pe ușa din dos? Și ne mai mirăm că ne pleacă oamenii din armată, iar tinerii nu îmbrățișează cariera militară? Păi, domnule ministru, vă pun o întrebare de logică, dar nu ca la milițieni: de ce să mai intre cineva în școala militară, să aștepte stagiile în grad, să se lupte cu alții pentru promovare, să lupte în Africa pentru interesele francezilor, dacă poate face o facultate la mișto și obține o diplomă pe bani, un doctorat pe plagiat, o funcție de lipitor de afișe la un partid, apoi șofer personal al unui șef de partid, sau secretar(ă) care să îi asigure o funcție de șef de secție și gradul de colonel în D.G.M.R.U. sau C.P.S. fără nici un efort?

Cu capul în Lună

Ovidiu M.
Curea

ȚiPământul este plat. Genul unei persoane este o chestiune de opțiune proprie, nu depinde de cum ai fost lăsat de natură, ci de cum vrei să tu să fii. Dacă îți trăsnește prin cap să te dai bărbat chiar dacă ai toate caracteristicile anatomice și fiziologice de femeie, atunci ești bărbat, și reciproc. Credințe bazate pe concluzii năucitoare, de te crucești, incredibile, greu de explicat, dar nu imposibil.

Observăm că orice concluzie aruncată în spațiul public, oricât de năstrușnică, să nu zic năroadă, ar fi ea găsește întotdeauna susținători și, desigur, contestatari. De ce? Pentru că în general, omul are nevoie de concluzii după care să se orienteze și un grup căruia să-i aparțină. Se vor forma astfel, aproape instantaneu, fără multă gândire cele două grupuri, al susținătorilor și al contestatarilor concluziei respective. Foarte puțini vor fi aceia dispuși să judece cu capul lor, să analizeze datele problemei și să ajungă la o concluzie proprie.

Din comoditate și în concordanță cu tipicul după care s-a clădit educația și instruirea noastră, adică prin asimilarea unor modele, paradigme, lozinci, scheme și tipare, majoritatea va căuta repede să adopte o concluzie gata făcută de alții pe care să o îmbrățișeze cu convingerea autoindusă că, de fapt, ea le aparține lor și nu celui care a emis-o, ceea ce îi face să se simtă, desigur, importanți, deștepți și originali. Celor care îmbrățișează o astfel de concluzie le va fi apoi foarte greu, dacă nu imposibil, să mai renunțe la ea. Ar însemna să recunoască faptul că au greșit și să treacă în tabăra celor cu opinie diferită, adică a celor pe care în timp au ajuns să îi urască, să îi dușmănească pentru faptul că sunt de altă părere.

Câte persoane cunoașteți care și-au schimbat preferințele sportive din fotbal, să zicem, că de la susținători ai echipei „Rapid” au trecut în tabăra celor de la „Dinamo”? Sau că de la susținerea unui partid și-au mutat simpatiile la un partid advers? Nu vorbesc aici de cei care, dezamăgiți, n-au mai ținut cu nici un partid, îngroșând rândul neparticipanților la vot, ci de cei care de la P.S.D., să zicem, au trecut la U.S.R. sau la P.N.L. Mă refer la masa votanților, la cei care își pun nădejdea în politi-

cienii pe care îi votează, nu la politicienii pentru care tra-seismul este o condiție a succesului.

Mai departe. Dacă o astfel de concluzie năstrușnică sau chiar năroadă, fabricată și lansată în spațiul public va fi impusă cu autoritate de la centrul său de emiter, ea, concluzia în cauză, va fi îmbrățișată de și mai multe persoane. Unele o vor accepta din motivele expuse mai sus, altele de frică, alte atrase de noutate, iar altele din mândrie. Acestea din urmă, în primă instanță se vor simți jignite de falsitatea concluziei, dar realizând că nu se pot opune și neputând recunoaște față de ei înșiși și față de alții că acceptă o prostie, vor pretinde că este vorba de un adevăr, negând cu vehemență realitatea pe care în sinea lor o știu prefăcută. Așa s-a ajuns la acceptarea de către majoritatea germanilor a ideilor fasciste sau la acceptarea de către majoritatea populației din țările socialiste a ideilor comuniste. Tot așa se va ajunge și la acceptarea ideilor globalizării, cu toate corolarele ei privind familia, statul, religia, genul, moneda, proprietatea etc.

Promotorii ideilor false lansate în spațiul public sunt conștienți că acceptarea și susținerea acestora vor slăbi în timp prin pierderea interesului față de ele, prin banalizare și revenirea la impulsurile și rânduilele naturale. De aceea vor căuta să profite la maximum de timpul în care ele vor rămâne la modă și vor urmări să le promoveze cât mai mult, prin noi și variate metode care, în același timp, să blocheze tendințele unor nemulțumiți de a încerca să treacă prin filtrul gândirii proprii valabilitatea ideilor respective. Pentru blocarea libertății de gândire, pe lângă propaganda partinică se vor induce în mase sentimentele de culpabilitate și teamă.

Culpabilizarea va folosi aceleași afirmații umflate, fabricate și distorsionate ca în procesul de instrumentare a ideii principale. Astfel se vor răspândi și susține inclusiv sau mai ales prin mass-media afirmații de genul că toți suntem vinovați pentru crimele socialismului sau ale hitlerismului sau ale sclavagismului datorită faptului că nu ne-am opus noi sau înaintașii noștri și că astfel, prin lipsa de rezistență, le-am fi acceptat tacit, le-am fi favorizat și legitimat existența.

Teama va fi indusă atât prin măsuri de forță pre-

cum amenințări, amenzi, re-strângeri de drepturi și libertăți, cât și prin răspândirea preponderentă de știri panice precum extraterestri, încălzire globală, inundații, canicule, incendii, crime, războaie, inflație, secete, foamete, boli și pandemii, concedieri, șomaj etc. astfel încât inițiativele personale să fie cât mai mult atrofiate, omul rămânând să fie preocupat numai de siguranța lui imediată și să fie mulțumit că lui, încă, nu i s-a întâmplat nimic rău.

Un alt mijloc de disipare și canalizare a atenției maselor către teme false, consumatoare de energii re-fulate este instigarea. Sunt instigați toți împotriva tuturor. Se instigă împotriva unui subiect declarat dușman comun ales de preferință din țările concurente sau din cele care resping tezele și măsurile promotorilor și susținătorilor ideilor globalizării cu orice preț, gen Putin, hackerii ruși, rușii în ansamblul lor, chinezii, nord-coreenii. Dacă nu se găsește un personaj care să fie stigmatizat și demonizat se inventează, se creează și se alimentează unul cum ar fi islamistiții, ISIS, Iran, Saddam Hussein cu armele sale nucleare inexistente.

Instigarea se promovează nu numai la nivel național, de învrăjpire a națiunilor între ele, dar și între rase. Sub falsul slogan că se dorește o reparație istorică față de populația neagră exploatată secole întregi de către albi, se zgândărește o rană care începuse să se închidă odată cu trecerea timpului. Prin repunerea pe tapet a acestui subiect, populației negre i se aduce aminte de suferințele îndurate de strămoșii lor, re-alimentându-le ura și dorința de răzbunare pe urmașii coloniștilor albi asupritori, iar prin măsurile aberante de așa-zisă reparație prin care albilor li se demolează și li se desființează simboluri definitorii ale civilizației și istoriei lor, precum eroi naționali, artiști, filozofi, lideri sau conducători ale căror statui sunt dărâmate fizic, iar numele lor șterse din cărți, operele lor interzise sau schimbate în subiect și denumire, pentru vina că ar fi folosit sclavi sau modele și personaje negative ori numai secundare dintre cei de rasă neagră, nu face decât să îi instige pe albi la sentimente de ură și de revoltă față de rasa neagră care, iată, le pune sub semnul existenței întreaga lor istorie.

În interiorul aceleiași

rase se instigă tinerii împotriva bătrânilor, femeile împotriva bărbaților, copiii împotriva părinților sub motivul pretins că, de fapt, se urmărește egalitatea dintre subiecții de orice fel. În politică, lupta nu se mai bazează demult pe confruntarea de idei, pe programe sau orientări sociale, filozofico-economice, ci ea se dă prin instigarea alegătorilor la contestarea oponenților, la nesupunere față de aceștia în situația în care ei sunt cei care au câștigat alegerile.

Tehnici de menținere în ordine și ascultare a mulțimilor au fost folosite în toate epocile istorice străbătute de omenire. Ele s-au bazat pe trei piloni principali, aparat de represiune (armată, legislație), religie-educație și familie ca micro-sistem social de bază ce prefigura macrosistemul social, care macrosistem la rândul său se reflecta în micro-sistemul familial. În felul acesta era asigurată ordinea mondială definită de trei dimensiuni, familie, națiune, religie.

În ciuda acestor metode generale pentru impunerea și menținerea unui tip de ordine socială, din când în când energia maselor înregistrează totuși o creștere ce poate să devină periculoasă dacă se amplifică și se transforma în mișcare contestatoare, de aceea trebuiau găsite metode pentru disiparea acestei energii. Printre metodele de acest gen au fost găsite olimpiadele, circuri și spectacolele sălbatice din teatrele de luptă cu gladiatorii, coridele, carnavalurile, întrecerile sportive în ansamblul lor, cu deosebire fotbalul din vremurile noastre.

Cu toate aceste anomalii omenirea a supraviețuit, și-a vindecat rănilor, le-a uitat sau le-a iertat și a trecut mai departe. Situația de astăzi prezintă însă o pericolozitate deosebită pentru că îmbină două tendințe ce se anihilează reciproc. Pe de o parte există efortul de a continua menținerea echilibrului social existent, bazat pe familie, religie și națiune, iar pe de altă parte de distrugere a acestuia pentru instaurarea unei noi ordine globaliste, în care să nu mai existe nici familie, nici religie, nici națiune. Tragedia rezultă din faptul că adepții noii ordini mondiale globaliste se concentrează numai pe rezultatele și avantajele obținute după instaurarea acestei noi ordini, nu și pe mijloacele și metodele de

obținere a ei.

Prin metodele descrise mai sus, prin denaturarea adevărului, deformarea realității, evidenței și naturalului, prin distragerea atenției și atrofierea reacțiilor de conservare, prin intimidare și culpabilizare, folosind și adâncind slăbiciunile omului obișnuit, se lucrează asiduu la distrugerea a ceea ce există de generații și de secole, crezându-se că prin simpla distrugere a vechilor rânduile, a familiei, a religiei și a națiunilor, automat se vor fi instaurat rânduilele noi, globalizarea și integrarea absolută în rase, sexe, nații, religii, impozite, monede, cultură, limbă, obiceiuri și preferințe, istorie, morală, legislație etc.

Este adevărat că resursele planetei noastre nu sunt inepuizabile, iar noi ca civilizație s-ar putea să fi ajuns în punctul de trecere de la nivelul I (atunci când sunt suficiente rezervele de energie ale planetei) la nivelul II (când este necesară exploatarea resurselor energetice ale sistemului solar), moment în care există pericolul autodistrugerii, dar noua ordine a globalizării urmărește ca scop principal tocmai impulsivizarea economiei mondiale prin eliminarea barierelor de orice fel, deci, într-un fel, accelerarea gradului de consum a rezervelor planetare.

Fără un plan de parcurs etapizat, cu obiective locale funcție de specific și generale, cu măsuri graduale și posibilități de corectare, cu variante asiguratorii și compensatorii, edificarea noii ordini globaliste se va transforma într-un Turn Babel, unde fiecare va face ce vrea, unde nimeni nu va mai asculta pe nimeni și nu va mai asculta de nimeni. Se pare însă că în cadrul preocupărilor de căutare și găsim a variantelor celor mai utile pentru întocmirea unui astfel de plan nu se vorbește decât despre două direcții: despre reducerea numărului de locuitori ai planetei noastre și despre emigrarea pe o altă planetă, posibil Marte sau chiar Luna.

Sigur, popularea în viitor a lui Marte și a Lunii, dacă s-o putea, n-ar fi o idee tocmai rea, dar pentru prezent pare să însemne că în loc să ne uităm și să vedem ce este aici, în jurul nostru, pe Pământ, noi trăim cu capul în Lună și riscăm să pierdem pământul de sub picioare.

De veghe împotriva „restartului” de identitate

Cezar Adonis
Mihalache

Da! Împotriva unui abuziv „restart” pe care veneticii și marionetele trădătoare vor a ni-l aplica... Pentru a ne transforma după chipul voit de ei... Palizi, absenți și, cât mai curând, definitiv plecați... Și lovesc în stâlpii ființei noastre... Noi – cei atât de puțini, ei – atât de mulți și de vânduți... Și atacă violent o făptură ce nu mai are de multă vreme forța de redută, ci doar pe cel al unui contur dat de tot mai puținii și tot mai răsfiirații stâlpi de veghe...

Acum se dă asaltul asupra Tricolorului... Pentru noi, simbol al unității, motiv de continuitate și afirmare, de împotrivire și luptă; pentru ei, veneticii dimpreună cu trădătorii, „un oarecare element grafic”... Căci la atât se reduce rostul Drapelului Național pentru aceste șopârle, și năpârci... Pentru acești mizerabili ce viermuesc în umorile politice... Un simplu element grafic... Ce poate lipsi, nu?... Ori, eventual, poate fi înlocuit cu alte steme și identități... Pentru că Tricolorul îi încurcă... Nu pot trece de simbolistica, de măreția, de încărcătura

Ion
Coja

Holodomor! Un cuvânt al cărui înțeles l-am pătruns datorită lui Nicu Cohen, iscoditor pasionat al istoriei. Ne-am confruntat de câteva ori pe subiecte marginale, dar iată, pe un subiect extrem de important, domnul Nicu Cohen ne-a dat clasă. Ne-a surclasat! Și nu ne pare rău!

Informația primită se referă la faptul că în Rusia țaristă, preocupată mereu de problemele pe care le ridica prezența în zona de Răsărit a imperiului a unui contingent numeros de evrei, câteva milioane, s-a luat decizia de a se delimita un teritoriu pe care evreii să viețuiască, fără a avea dreptul de a-l părăsi pentru a se stabili în alte părți ale împărăției țariste. Acest teritoriu se întindea cam pe suprafața actuală a Ucrainei și a primit numele de Zonă de Rezidență. Evident, revoluția iudeo-bolșevică din noiembrie 1917 a desființat toate interdicțiile impuse evreilor. De pe urma acestor interdicții mentalul iudeu s-a ales totuși cu o idee, cu un proiect nemărturisit public: transformarea Zonei de Rezidență într-un stat propriu zis al evreilor! Idee firească oarecum, în măsura în care în zonă trăia cea mai mare concentrare de evrei de pe planetă.

Evident, proiectul era

istorică, de forța dată de rezistența lui prin timpuri mai grele...

Îi încurcă în acest „restart” al identității naționale pe care l-au târguit pe capul țării... Al unei țări care tace, deși acum nu mai asistă doar la batjocorirea drapelului, lăsate să geamă sfâșiate în vânt... Nu mai asistă doar la umilirea unei țări prin acoperirea simbolurilor naționale de pe monumente, acum este părtașă ștergerii acestora... Și am ajuns aici și pentru că am lăsat nesancționată trădătoria care ne-a interzis imnul național pe stadioane... Și care a rămas în aceeași funcție de vâslă împotriva românismului... Pentru că, nu-i așa?!, mai degrabă eliminăm însemnele naționale decât să dăm de pământ, de mal!, cu marionetele mizere ce ne conduc spre distrugere... Spre eliminarea noastră din istorie, din prezent și, mai ales, spre ștergerea a priori a oricăror urme, pe care le-am putea lăsa ca posibile mesaje în timp unor urmași ce vor ști a deschide ochii... Și am ajuns aici și pentru că alte stărpituri, deși ne interziceau accesul cu drapelele tricolore în muzee, la manifestările istorice și cul-

Holodomor! Cine l-a inventat? În ce scop?

realizabil în măsura în care evreii ar fi alcătuit populația majoritară din Zonă, ceea ce nu era totuși cazul! Majoritari în Zonă erau rușii și ucrainenii, țărani din satele respectivului teritoriu. Aceasta era situația de după așa zisa Revoluție bolșevică, revoluție prin care Rusia a ajuns sub controlul evreimii instaurată la conducerea tuturor organismelor sovietice de guvernare și decizie politică. Printre liderii bolșevici ai evreimii s-au aflat și câțiva preocupați de ideea unui stat evreiesc în Zona de Rezidență gândită de țării Rusiei. O inițiativă țaristă aparent anti-evreiască, dar care conținea sâmbanța unui revers al medaliei benefic pentru evrei, răsturnare de situație mereu petrecută în istoria evreimii. Ideea instaurării statului evreiesc în Zonă era simplă: evreii nu au majoritatea în Zonă, dar în viitor, într-un viitor cât mai apropiat, situația se putea schimba în favoarea evreilor, a căror pondere demografică putea crește. Cum?

Așadar, o problemă pentru strategii evreimii: cum să crească ponderea evreilor în Zonă?

Existau teoretic mai multe posibilități, dintre care cea mai practicabilă și accesibilă li s-a părut marilor strategii ai Sionului scăderea numărului de etnici ruși(ucraineni) din Zonă. Deja instaurarea puterii sovietice făcuse milioane de victime

turale, au rămas de asemenea în funcții... Că doar nu o să fie descălecate otrepele din funcții... Cine ar mai voma mizeriile și matrapazlăcurile prin care ni se șterg drepturile?...

Prezența și Identitatea. Atât pare a ne mai fi rămas... Prezența pentru a ființa acum, a vieții spre un mâine tot mai neclar, și Identitatea, singura ștafetă pe care o mai putem transmite celor ce vor veni după noi. Iar ele pot fi traduse zilele de mâine și prin actele noastre... Ca dovezi ale continuității... Căci, privindu-le, măcar nu riscăm a uita de al cui pământ aparținem... De ce glie mai ținem și asta doar grație forței simbolurilor naționale... Și ale căror rădăcini mai sunt vii doar pentru că mai există un Drapel Național, un Imn... Restul ne-au fost luate, măcelărite, zdrobite, să nu mai poată generații întregi să le pună cap la cap... Să le mai găsească locul... Căci așa le-ar putea afla rostul pe care noi l-am cedat, l-am lăsat a ne fi vândut...

Ne-am comportat de parcă nu am fi trăit pe o glie plină de jerfele înaintașilor. Ci am nimerit într-un loc al altora... Nu în cel al înaintașilor, de al căror ero-

ism ne-am îndepărtat și aproape că ne-am dezis... Ne-am îndepărtat când am lăsat a ne fi rescrise paginile istorice, ne-am dezis când am permis a ne fi șterși Eroii Naționali din cărți... Când am închis ochii la eliminarea din viața publică a acelora care mai îndrăzneau a aduce un onor, nu de armie, deși ne-ar fi fost de folos câteva tunuri, ci de scriere și rememorare...

Ca oameni de cultură am fost jigniți pentru că ne-am apărat istoria, valorile, tradițiile, țara... Ca publiciști am fost huliți pentru că ne-am opus batjocoririi simbolurilor naționale... Am fost tratați drept detractori ai voinței venetice de a recompune țara din temelii... Iar acum, al „restartului” voit de ei și de slugile lor... Din restrângerea prezenței dodoloațe a ființei naționale în umbra unui popor tot mai înstrăinat, îndușmănit cu sine, izgonit din măreția pământului străpuns de oasele strămoșilor și sângele jertfei, de demnitate și onoare...

Astăzi, un alt scârbavnic ne ceartă că am îndrăznit a insista să fie pus Tricolorul la locul lui pe cărțile de identitate... Ne dă peste nas, nu pentru docu-

prea stătea în picioare!

La orice crimă ancheta pornește de la întrebarea CUI PRODEST? Cui folosește crima? Nu stătea în picioare folosul politic rezultat din asasinarea a milioane de țărani. Abia deunăzi am aflat răspunsul: folosul era pentru psihopații care plănuiau apariția statului evreiesc pe teritoriul Zonei din Rusia. Super patrioții iudei care sunt capabili să sacrifice oricând viața a milioane de ne-evrei pentru binele evreimii! Așa a fost manipulat primul război mondial prin declarația Balfour, revoluția din Rusia, războiul al doilea mondial și o mulțime de alte războaie și revoluții, cu milioane de victime și cu același câștigător: evreimea! Care a tras profituri uriașe de pe urma unor veritabile hecatombe umane.

Autorii Holodomorului au calculat greșit însă! Nu le-a ieșit pasența criminală! Eșec pentru care nici măcar nu au dat cuiva socoteală.

După iulie 1940 evreii din Basarabia s-au întrunit într-un congres care urma să declare Israelul între Prut și Nistru! În ultima clipă Stalin și-a retras acordul!... Este probabil una din explicațiile pentru entuziasmul cu care evreii din România au salutat invazia sovietică din iunie 1940: aveau în plan instaurarea unui Israel, a unui stat evreu pe teritoriul românesc al Basarabiei.

Pentru Stalin se pune

mente ale pașaport de călătorii pe la porțile altora (și unde nu vom mai fi lăsați nici măcar pe lângă uși, mai degrabă prin țarcurile din țarcul străinătății), ci pentru actele noastre de identitate din țară (numite, batjocoritor și „simple”)... Pentru vă jivinele au decis că Tricolorul nu mai trebuie inserat în grafica acestora... Nu își mai are locul acolo „din cauza elementelor de securitate”... Dar Drapelul unei Națiuni este întâiul ei certificat de siguranță!... Și nimic nu poate exista fără Drapelul Național... Și, în fond, pentru ce atâtea elemente de siguranță? În ce vreți a transforma actele noastre de identitate de sunt necesare atâtea elemente de siguranță încât grafica nu mai permite nici o abatere?

Trădătorilor, lăsați țara în pace! Nu o mai încălecați și nu mai încercați a-i smulge rădăcinile! Nu veți ajunge niciodată la izvoarele ei! Iar de nu puteți face o carte de identitate pe măsura demnității unui neam, plecați!

o singură întrebare: a fost Stalin de acord cu Holodomorul organizat de liderii evrei din anturajul său cel mai apropiat? Se putea petrece un fenomen atât de vast și de cumplit fără ca Stalin să știe și să fie de acord?!

Evident, nu! Ceea ce ne obligă la mai multe concluzii și comentarii. Deocamdată numai atât: Stalin nu putea fi de acord decât dacă era evreu! Deci, așa cum au susținut mulți biografi, Stalin era evreu! Altă explicație nu este posibilă pentru atitudinea sa din anii Holodomorului!

Încă o informație: evreii, unii evrei, mai lideri și mai psihopați, visează mai departe la un Israel în Europa. Ne-am temut cu ani în urmă că este vizat teritoriul românesc. Se pare însă că evreii respectivi vor să revină în Kazaria, în străvechea lor vatră națională, adică în Ucraina de azi! Au evreii vreun amestec în complicatele jocuri care se fac azi în legătură cu independența Ucrainei, a identității etnice a acesteia?

Se conturează un subiect mai vast și mai dureros: Cât a suferit omenirea din pricina proiectului evreiesc de a înființa un stat care să fie „căminul etniei evreiești”? Zona din Rusia, Holodomorul, este probabil capitolul cel mai dureros din inventarul acestor suferințe cumplite produse de marii înțelepți ai Sionului.